

### VÝSTAVA VYSOČINY - BOHDALOV 2007

První říjnový víkend se již stává tradičním termínem pro konání „Výstavy Vysočiny“, kterou pořádá ZO ČSCH Bohdalov. Byl jsem požádán o zhodnocení expozice holubů na této výstavě, a tak mi dovoluji, abych vás seznámil se svými postřehy.

Výstavu zahajovaly kolekce rejdičů, a to pražští středozobí rejdiči, rakovničtí kotrláci a čeští rejdiči, z nichž nejkvalitnější byli červení sedlatí rakovničtí kotrláci přítele Barcucha. V racciích již tradičně kvalitní kolekce předvedli přátelé Fikejz a Hadrabec. Jedná se o chovatelsky velmi náročná plemena a proto je jejich přítomnost na jakékoli výstavě příjemným zpestřením, zejména satineta ve voliére č. 9, oceněná čestnou cenou, byla kvalitní i v šířce a klenbě hlavy, což ostatním vystaveným rackům více či méně chybělo. Strukturoví holubi byli zastoupeni pouze průměrnými kolekcemi staroholandských kapucínů, kudrnáčů a parukářů, na nichž byl asi nejvíce vidět brzký termín výstavy, vzhledem k momentálnímu přepeřování. Tito holubi mohou svou opravdovou kvalitu předvést až po úplném dokončení pelichání a to nejlépe jednotlivě v klecích. Bubláci byli zastoupeni třemi kolekcemi altenburských, kteří však byly drobnějších, užších a delších postav a jejich hlavy neměli požadovanou šířku a výšku čel. Jedna kolekce německých bubláků bílých patřila ke zpestření výstavy. Holubi barevní – české čejky, špačci, stehlíci i norimberští skřivani mne zklamali. Měli užší a delší postavy, byli méně klenutí v prsou a ani v barvě a kresbě, která je pro tuto skupinu charakteristická, nijak nevynikali. Velmi pěkná byla kolekce slezských barevnohlávků přítele Prchala. Prácheňští kánici černí patřili také k ozdobám výstavy. Další tři kolekce modrých káníků byly vyrovnané. Velmi pěkní holubi zejména v kvalitě očí a obočnic byli ve voliére č. 33 přítele Motyčky. Po jedné kolekci byli vystaveni kánici modří bělopruzí, plaví hnědopruzí a žlutí, kteří již měli nedostatky v barvě a kresbě. Početnou kolekci moravských pštrosů zahajovali černí, z nichž nejkvalitnější byli ve voliére č. 40 přítele Paluky, ostatní měli horší barvu a na černý ráz i mělčí postavy a světlejší oči. Z modrých byli vystaveni kapratí, pruhoví i bělopruzí, kteří však kvalitou nijak nevynikali. Po jedné kolekci byli zastoupeni i žlutí, kteří nebyli vyrovnaní v barvě a měli špatné oči, a černí šupinatí, kteří nebyli špatní, ale absolutně bez úpravy kresby. Koburští skřivani byli kvalitní pouze bezpruzí, pruhoví a kapratí byli kratší a mělčí v postavách. Ve velkém počtu jedenácti voliér byli zastoupeni holubi benešovští. Modří a černí měli méně výrazné hlavy a mělčí postavy, červení o něco lepší, ale s třepenitým peřím. Početná kolekce bílých byla rozdělena na polovinu holubů průměrných a druhou polovinu velmi kvalitních, zejména poslední dvě voliéry přítele Svatoně a Tecla byly velmi dobré. Z rysů byli k vidění kromě modrých šupkatých i v poslední době velmi atraktivní stříbřití šupkatí, další dvě kolekce černých, a to šupkatí ani bělopruzí úrovně předešlých nedosahovali. Další velmi početnou kolekci byli němečtí výstavní, kde kvalitou vynikli zejména bílí př. Střešňáka a černí př. Marka. Zpestřením byly dvě kolekce holubů exhibičních a tři kolekce holubů poštovních. Jedna voliéra texanů ničím nevynikala, holubi jsou stále mělčí, delší a méně klenutí v prsou. Čtyři voliéry gigantů rovněž nepatřily mezi nejkvalitnější, přestože se jedná o holuby poštovního typu, nejsou vyrovnaní v postavách a zejména mají více či méně uvolněné peří nejen ve spodních partiích, ale i na krku. Jedna voliéra maďarských obrů byla málo vídaným zpestřením. U kingů se bohužel neustále setkáváme se starším – tzv. německým typem s uvolněným peřím, mělčí a užší postavou a nejistou nohou. Jedna voliéra př. Rubeše byla kvalitnější, holubi již odpovídali modernímu typu, měli však otlaky na prstech. Poté následovala jedna voliéra průměrných moden a větší přehlídka modenek, z nichž nejlepší byly zejména černé schietti a modré gazzi.

Překvapením byla počtem i kvalitou slušná kolekce kariérů. Dragouni byli také kvalitní, vystaveni však byli především starší jedinci, kteří již měli přerostlé ozobí i na spodním zobáku, které jim příliš nesluší. Jedna voliéra rádoby indiánů s nevýraznými hlavami, slabými zobáky a nevyvinutým ozobím a obočnicemi byla dle mého názoru nadhodnocena. Bagdety byly předvedeny české a velmi kvalitní norimberské, především černé sedlaté. Z velkých voláčů mírně vynikli modří hanáčtí voláči mladého chovatele Martina Musila a modří sedlatí rousní přítele Hromčíka. V početné kolekci slezských voláčů vynikali především holubi moderního typu na vyšších nohách a s již slušně prokreslenými volaty ve voliére č. 121 přítele Zváry. Moravští moráci také v početném zastoupení předvedli různorodou kvalitu, nejlepší v kresbě předvedl přítel Milan Štarha. Moravští voláči sedlatí a vorburští voláči na sebe svou kvalitou nijak výrazně neupoutávali. Velmi početná a kvalitní byla kolekce českých staváků. Nejvíce zaujali červení plamínci přítele Miči, kteří měli kvalitní peří, hlavy a obočnice. Dále pak černí sedlatí přítele Hrabce byli nafouklí, dobří v postavách a velmi pěkní v barvě, to samé platí i o červených tygrech přítele Nečase a modrých lysých přítele Freudenreicha. Výstavu uzavírala jedna voliéra balónových voláčů, která však nebyla příliš kvalitní.

Co říci závěrem? Velmi pěkná výstava jako prezentace široké škály u nás chovaných plemen holubů, z hlediska hodnocení kvality holubů je však jejich umístění ve voliérách neuspokojivé a pro řadu plemen i nevhodné, protože jednotliví kvalitní jedinci se nemohou předvést, jejich posouzení je obtížnější a ve většině případů i přes snahu posuzovatele méně objektivní.

JAN BALÁŠ